

Openbaring 12 (oorlog in de hemel)

We gaan iets lezen in het boek Openbaring. De Griekse naam, waarmee de apostel Johannes zelf dit boek genoemd heeft, is *Apokalypsis*, wat letterlijk betekent: "het wegnemen van een deksel".

God neemt in dit boek het deksel weg, wat de toekomst voor het mensenoog verborgen houdt, althans ten dele.

Het is daarom interessant en ook noodzakelijk om kennis te nemen van dit speciale boek, waarvan uit hoofdstuk 1 vers 1 blijkt, dat er meerdere auteurs zijn:

Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven.

1° auteur: God de Vader. Er staat immers dat God deze openbaring aan Jezus heeft gegeven.

2° auteur: Jezus Christus want er staat: "Openbaring van Jezus Christus".

3° auteur: de dienstknecht van Jezus Johannes en er wordt verder nog een helper genoemd, een speciale engel namelijk de engel van Jezus Christus.

Er staat namelijk: *welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven.*

Er staat "Zijn engel" en dat duidt er op dat Jezus een persoonlijke engel heeft die Hem dient.

En nu gaan we iets lezen uit Op. 12:1

En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd.

Johannes ziet een "groot teken" een groot visioen. Een symbolische voorstelling. En wat ziet hij?

Een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd.

De zon, de maan en de 12 sterren wijzen op Israël (denk aan de droom van Jozef in Gen. 37:9).

2 En zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren.

Uit het volk Israël is Jezus voortgekomen namelijk uit zijn moeder Maria, die uit het geslacht van David is.

3 En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen.

Nu ziet Johannes nog een ander teken, een ander visioen namelijk een grote, rossige draak.

Een draak is een slang in het groot en rossig wijst op zijn moordzucht, zoals Jezus van hem zei dat hij steelt, slacht en verdelgt. Jezus daarentegen is gekomen om leven te geven en overvloed.

Een grote, rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen.

Een afschuwelijk listig wezen met een bepaalde volheid van listen en macht (zeven koppen met kronen en 10 horens). Zeven en tien zijn getallen van volheden.

4 En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde.

Een herinnering aan het feit, dat satan in zijn val 1/3 deel van de engelen heeft meegeleurd. 2/3 deel bleef God trouw.

En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind geboord had, dit te verslinden.

We denken hierbij aan de kindermoord in Bethlehém, kort na de geboorte van Jezus.

5 En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf (en dat is Jezus), en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon.

Hier wordt de hemelvaart van Jezus kort weergegeven.

6 En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

De vrouw - hier genoemd - is de gemeente van Jezus Christus. Het lijkt hier te gaan over de grote verdrukking waar de vrouw - en dat zijn de gelovigen die de gemeente vormen - door God bewaard worden in "de woestijn".

Dat is waarschijnlijk beeldspraak en een plaats waar je bent afgescheiden van de wereld, waar men in soberheid leeft, maar

waar men door God onderhouden wordt, 3 ½ jaar lang.

7 En er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog

Hier wordt Michaël genoemd, een hemelse strijdvorst. Een belangrijke aartsengel evenals Gabriël en dat is Gods boodschapper.

Gedacht wordt wel eens dat - voordat de lucifer tot zonde kwam - er drie hemelvorsten, drie aartsengelen voor Gods aangezicht stonden namelijk: Michaël, Gabriël en Lucifer.

Er kwam dus oorlog in de hemel en Michaël (en zijn naam betekent: Wie is als de Heer) en zijn engelen versloegen in Gods kracht de draak en zijn engelen.

Vanaf die tijd kon hij niet meer standhouden zoals vers 8 zegt:

8 Maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden.

9 En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem.

Hier worden vier namen genoemd voor de satan: (1) de grote draak (2) de oude slang die Eva verleidde in het paradijs. (3) de duivel: letterlijk *diabolos*, de beschuldiger, de aanklager en satan: de tegenstander, de vijand van God.

Ook staat hier duidelijk wat hij doet, namelijk de hele wereld verleiden. Dat is het wat hij doet. Hij verleidt tot zonde.

En als wij gaan begrijpen dat alles, wat de satan te bieden heeft, iets minderwaardigs is en dat het bedrog is, en dat het eeuwig verlies is, dan verliest satan zijn macht.

Hoe komt b.v. een man of een vrouw tot zo iets minderwaardigs als overspel? Dan is hij of zij in de val van satan getrapt dat hij had klaargezet.

Men kan voor zoiets voor zoiets vergeving krijgen zoals David maar zijn overspelig verhaal kan nu nog, heden ten dage, van Australië tot Alaska en van China tot Lapland gelezen worden.

Dat zijn de gevolgen van de zonde. Meestal maakt God het openbaar, als iemand als christen overspel gepleegd heeft. Maar voor deze zonde is zeker vergeving.

We gaan verder met Openb. 12:10
En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen.

Michaël overwon de satan en zijn engelen door de macht van Jezus, de Gezalfde en niet door zijn eigen kracht.

En hier staat van de duivel, de aanklager, dat hij de gelovigen dag en nacht aanklaagt voor God. Jezus daarentegen kan ons volkomen behouden daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten. (Hebr. 7:25)

Maar zij hebben deze leugenaar, de aanklager, overwonnen en in vers 11 staat hoe:

11 En zij hebben hem overwonnen (1) door het bloed van het Lam en (2) door het woord van hun getuigenis, en (3) zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood.

Als eerste wordt genoemd dat zij de aanklager hebben overwonnen door (1) het bloed van het Lam. Wanneer een christen een zonde belijdt, dan wordt dat vergeven op hetzelfde ogenblik dat die zonde beleden wordt; volkomen vergeven en voor eeuwig vergeven door het offer van Jezus, door het bloed van het Lam. Dat kan men dus de aanklager voorhouden.

Hij zal misschien beweren dat het niets met u gedaan is en dat u maar beter kan ophouden om Jezus te volgen. Het wezen van de aanklager is verschrikkelijk: eerst verleiden en dan aanklagen.

Door het bloed van Jezus zijn wij echter vrijgekocht van de zonde en van onze ijdele wandel en hoeven wij niet meer te zondigen.

We laten ons niet door de aanklager in een hoekje drukken. De aanklager heeft er belang bij dat u moedeloos wordt en dat u het opgeeft.

Zij hebben de aanklager overwonnen door (2) het woord van hun getuigenis. Zij beleden hun geloof in hun Advocaat Jezus. Zij geloven in Hem en in zijn liefde. En zij belijden dat Hij, die in hen een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten.

Zij hebben de aanklager overwonnen omdat zij (3) hun leven niet liefgehad hebben tot in de dood. Zij hebben geen zelfmede-

lijden. Zij verloochenen zichzelf en nemen dagelijks hun kruis op – het kruis over hun eigen ik leven – en volgen Jezus, die hetzelfde deed.

Zij hebben geen zelfmedelijden. Ze doen niet zielig en klagen niet over zichzelf.

Zij weten zich met Christus opgewekt en in de hemel gezet. We zijn door het geloof hemelburgers en zo gaat het woord in vervulling uit vers 12:

12 Daarom, verheugt u, gij hemelen en wie daarin wonen. Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft.

Verheug u, gij hemelen, en wie daarin wonen. Er staat ergens in de psalmen: Wie in de hemel zit, zal lachen.
(Psalm 2:4a Col.3:1)